

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7Er/429/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611203223
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Botevová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2012:5611203223.3

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekučného konania oprávneného: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 36 865 141, proti povinnému: Andrea Murzová, s miestom podnikania Jefremovská 632/10, Liptovský Mikuláš, IČO: 41 739 132, zastúpená Centrom právnej pomoci, so sídlom Nám. Slobody 12, Bratislava, IČO: 30 798 841, v zastúpení Mgr. Mária Onofrejevová, vedúca kancelárie Centra právnej pomoci v Žiline, adresa na doručovanie: Kancelária Žilina, Národná 34, Žilina, pre vymoženie pohľadávky vo výške 2.554,19 eur s príslušenstvom, vykonávaného súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým so sídlom Exekútorského úradu, Záhradnícka 60, Bratislava, pod sp. zn. Ex 4899/11, takto

rozhodol:

Exekúcia sa **z a s t a v u j e**.

Súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému sa náhrada trov exekúcie

n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým sa dňa 24. 3. 2011 začalo exekučné konanie pod sp. zn. Ex 4899/11 na vymoženie pohľadávky vo výške 2.554,19 eur s prísl., priznanej rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, č. SR 13451/10 zo dňa 15. 2. 2011. Súdnemu exekútorovi bolo udelené poverenie č. 5505 028344* zo dňa 2. 5. 2011 na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 2.554,19 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 2.634,19 eur od 9. 8. 2010 do 30. 12. 2010, t.j. 941,73 eur, zo sumy 2.584,19 eur od 31. 12. 2010 do 28. 1. 2011, t. j. 187,35 eur, zo sumy 2.554,19 eur od 29. 1. 2011 do zaplattenia a zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 2.634,19 eur od 26. 10. 2010 do 30. 12. 2010, t.j. 28,22 eur, zo sumy 2.584,19 eur od 31. 12. 2010 do 28. 1. 2011, t. j. 12,35 eur a zo sumy 2.554,19 eur od 29. 1. 2011 do zaplattenia, trovy predchádzajúceho konania 543,94 eur a trovy exekúcie.

Uznesením 7Er/429/2011-11 zo dňa 10. 5. 2011 Okresný súd Liptovský Mikuláš predmetnú exekúciu zastavil v časti vymáhania 0,25 % denného zmenkového úroku zo sumy 2.634,19 eur od 9. 8. 2010 do 30. 12. 2010, zo sumy 2.584,19 eur od 31. 12. 2010 do 28. 1. 2011 a zo sumy 2.554,19 eur od 29. 1. 2011 do zaplattenia. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 10CoE/149/2011 zo dňa 26. 4. 2012 odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil a zároveň rozhodol o trovách odvolacieho konania. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 2. 7. 2012.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 29. 12. 2011, doplneným podaním doručeným súdu dňa 13. 4. 2012 povinná prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla predmetnú exekúciu zastaviť. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie uviedla, že podľa nálezu Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 322/2010-37 je súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý vylúčený z vykonávania exekúcie v prospech oprávneného z dôvodu zaujatosti. Ďalej uviedla, že s oprávneným uzavrela Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), kde na zabezpečenie úveru bola povinnej predložená na

podpis blankozmenka, pri podpise ktorej nevedela čo to je, načo slúži a nebolo jej to vysvetlené ani obchodnou zástupkyňou oprávneného. Povinná v návrhu uviedla, že zmluvu o úvere uzavrela vo finančnej tiesni a nevedela, že vymáhať takéto preplatenie úveru je neprijateľné. Povinná sa podľa svojho vyjadrenia aj po podaní žaloby oprávneným na rozhodcovský súd snažila s oprávneným dohodnúť na splátkovom kalendári, avšak tento nebol ochotný výjsť povinnej v ústrety. Rozhodcovský súd vyhovel žalobe oprávneného, nakoľko posúdil, že sa oprávnený domáha plnenia zo zmenky. Svoj návrh na zastavenie exekúcie povinná odôvodnila neplatnou rozhodcovskou doložkou ako neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Poukázala na ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a tiež na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie - rozsudok zo dňa 6. 10. 2009 č. 40/2008 Asturcom Telecomunicaciones SL/Cristina Rodríguez Nogueira. Ďalej svoj návrh odôvodnila tým, že zmluvné dojednanie „dohoda o vyplnení zmenky“ v článku 14 všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru je neprijateľnou podmienkou a teda absolútne neplatnou. Rozhodcovský súd skonštatoval, že zmenkový vzťah nemohol skúmať, nakoľko sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, kde povinná toto konštatovanie považuje za nesprávne, keďže vyplnená zmenka slúžila na zabezpečenie nárokov z úveru a preto sa tento zabezpečovací inštitút musí spravovať rovnakými zákonnými ustanoveniami, ako hlavný úverový vzťah. Jednoznačne ide v tomto prípade o vzťah spotrebiteľský, a teda pokiaľ takéto podmienka nebola individuálne dojednaná a spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, je neprijateľnou podmienkou a teda absolútne neplatnou. K záveru o tom, že dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou dohodou dospel aj Okresný súd Bratislava V, ktorý zamietol návrh na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého (uznesenie č. k. 37Er/7273/2010-10 z 1. 3. 2011). Povinná tiež poukázala na to, že samotná zmluva o úvere obsahuje viacero neprijateľných podmienok; poplatok za poskytnutie úveru vo výške 1.348,00 eur pri výške poskytnutej čiastky 1.400,00 eur; v zmysle čl. 4 všeobecných podmienok poskytnutia úveru je stanovená povinnosť dlžníka v prípade omeškania s niektorou splátkou o sedem a viac dní, zaplatiť omeškanú splátku spolu so zmluvnou pokutou 15 eur za každý jeden prípad omeškania a v prípade omeškania so štyrmi splátkami, nastáva splatnosť celého dlhu, pričom tohto následku sa dlžník môže zbaviť, ak zaplatí zmluvnú pokutu 30,00 eur; ďalej v zmysle čl. 12 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, „tretinu poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ z čoho je zrejmé, že v zmluve nie je jasne špecifikovaná výška úroku a jeho zahrnutie do akéhosi poplatku za poskytnutie úveru je absolútne neprijateľné; povinná tiež poukázala na povinnosť dlžníka zaplatiť za každú upomienku 4,00 eurá a tiež v čl. 6 všeobecných podmienok poskytnutia úveru dohodnutú výšku úrokov z omeškania, pričom tá sa má spravovať nie podľa občianskeho zákonníka ale podľa obchodného zákonníka. Na záver povinná uviedla, že na základe vyššie uvedeného má za to, že sú splnené podmienky na zastavenie predmetnej exekúcie v zmysle ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku.

Dňa 13. 4. 2012 povinná žiadala aj o odklad exekúcie v zmysle ust. § 56 ods. 2 Exekučného poriadku.

Oprávnený dňa 15. 10. 2012 doručil súdu vyjadrenie k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že povinnej bol poskytnutý úver ako podnikajúcej osobe. Povinná je v zmluve o úvere identifikovaná na základe obchodného mena, IČO a v zmysle bodu 2 všeobecných podmienok povinná podpisom zmluvy potvrdila, že informácie, ktoré poskytla oprávnenému sú pravdivé. Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. neustanovuje, že oprávnený musí vedieť preukázať účel poskytnutého úveru. Poukázal tiež na rozhodnutie krajského súdu, ktoré hovorí, že podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že povinná je živnostníčkou zapísanou v živnostenskom registri, z čoho je evidentné, že zmluvu o úvere nie je možné podriaďiť pod režim spotrebiteľských úverov (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 41CoE/97/2010 z 8. 6. 2011). Oprávnený tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/173/2012 - 81 z 28. 5. 2012. nakoľko v danej veci nejde o spotrebiteľa, nemôžu sa naňho aplikovať normy spotrebiteľského práva. Z toho dôvodu dohodnutá rozhodcovská doložka nemôže byť považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Oprávnený žiadal aby súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

Z jednotlivých ustanovení Exekučného poriadku vyplýva, že exekučný súd má oprávnenie a zároveň aj povinnosť skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade zistenia dôvodu

na zastavenie exekúcie tak môže súd na návrh účastníka ako aj bez návrhu rozhodnúť o zastavení exekúcie. Nakoľko povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie poukázala na neplatne dojednanú rozhodcovskú doložku okresný súd ju primárne podrobil súdnej kontrole.

Podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,

Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zastaviť exekúciu ak vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.

Z pripojených listín súd zistil, že dňa 18. 12. 2009 bola medzi oprávneným a povinnou uzavretá Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX. Účastníci konania zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) neúplnou zmenkou vystavenou dňa 18. 12. 2009, kde povinný vystupuje ako vystaviteľ a oprávnený ako remitent. Nakoľko si povinný svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne nesplnil, čím sa stal dlh v zmysle dohodnutých podmienok splatný v plnom rozsahu dňa 9. 8. 2010, oprávnený v zmysle dohody o vyplnení zmenky vyplnil dňa 21. 10. 2010 zmenku a táto bola povinnému predložená na zaplatenie dňa 26. 10. 2010. Zmenka znela na sumu 2.634,19 eur s dátumom začiatku úročenia od 9. 8. 2010.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Na platnú existenciu rozhodcovskej doložky je potrebné splniť, okrem iných, podmienku písomnej formy. Písomná forma rozhodcovskej doložky nie je v danom prípade splnená. Dlžníkovo vyhlásenie obsiahnuté v Zmluve o úvere, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom tejto zmluvy o úvere, ako aj s obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, nie je dodržaním písomnej formy tak, ako to predpokladá ustanovenie § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka nie je obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami (chýba podpis dlžníka aj veriteľa), ale len vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru. V takejto forme absentuje písomná forma uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy (doložky), ktorá podľa zákona o rozhodcovskom konaní vyžaduje dokument podpísaný zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch. V danom prípade takúto písomnú formu uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy (doložky) oprávnený nepreukázal, nepredložil Všeobecné podmienky poskytnutia úveru podpísané oboma zmluvnými stranami. Na základe zhora uvedeného dospel súd z týchto dôvodov k záveru o neexistencii platne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy - rozhodcovskej doložky, ktorá ak nie je uzavretá písomnou formou je neplatná.

Oprávnenie rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť spor medzi účastníkmi sa zakladá práve rozhodcovskou zmluvou (doložkou). Ak súd v exekučnom konaní skúma platnosť rozhodcovskej doložky, zaoberá sa tým, či exekučný titul vydal orgán na to oprávnený, rovnako ako by to skúmal v prípade iných exekučných titulov uvedených v § 41 exekučného poriadku. Predpokladom na zákonné vedenie exekúcie je existencia vykonateľného rozhodnutia po materiálnej aj formálnej stránke. Súčasťou predpokladov na vykonateľnosť exekučného titulu je, že exekučný titul bol vydaný orgánom na vydanie

takéhoto rozhodnutia príslušným. Ak rozhodnutie vydal nepríslušný orgán, ide o právny akt nulitný, ktorý v exekučnom konaní nie je možné vykonať, nakoľko nejde o akt štátnej správy, resp. verejnej moci. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa na neho akoby neexistoval (z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 20/2008 zo dňa 22. 04. 2009).

Keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na neplatnom právnom úkone, keď nebola dodržaná písomná forma rozhodcovskej doložky, exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k záveru, že je vydaný v rozpore so zákonom a preto doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, keď ho vydal orgán na to nepríslušný, a preto v zmysle § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku predmetnú exekúciu zastavil. Z uvedeného dôvodu sa už okresný súd ďalej nezaoberal skutočnosťami uvádzanými povinnou v návrhu na zastavenie exekúcie ani namietanou zaujatosťou súdneho exekútora JUDr. Rudolfa krutého pri vykonávaní predmetnej exekúcie.

Nakoľko súd predmetnú exekúciu v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil, návrhom povinnej na odklad exekúcie sa už nezaoberal.

Podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Výzvou zo dňa 26. 10. 2012 súd vyzval súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie v prípade, že si ich uplatňuje a to obratom. Súdny exekútor dňa 9. 11. 2012 doručil súdu podanie označené ako vyjadrenie k výzve - vyčíslenie trov, v ktorom len deklaroval svoje právo na trovy exekúcie, ale v súdom určenej lehote si trovy exekúcie nevyčísli. Nakoľko súdny exekútor v stanovenej lehote nevyčíslił trovy exekúcie ani ich vynaloženie súdu nepreukázal, súd o trovách exekúcie súdneho exekútora rozhodol tak, že mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Liptovský Mikuláš, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 374 ods. 4 O. s. p., proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakaťel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak

odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.